

ОСОБЕННОСТИ ХОЗЯЙСТВЕННОЙ КОМПЕТЕНЦИИ АПТЕЧНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ

Морщагина Н. С.

Исследованы вопросы правосубъектности аптечных заведений и особенности их хозяйственно-правового статуса с учетом особенного социального значения обеспечения населения лекарственными средствами. Поэтому правовая конфигурация правосубъектности аптечных заведений как субъектов хозяйствования должна учитывать специфические публичные интересы относительно функционирования розничного рынка лекарственных препаратов как таковых.

Ключевые слова: аптечные учреждения, субъекты хозяйственного права, хозяйственная компетенция.

THE PARTICULARITIES OF COMMERCIAL COMPETENCE OF PHARMACY ESTABLISHMENTS

Morshagina N. S.

In this article the questions of legal standing of pharmacy establishments and particularities of their economic status, considering their special social importance in sphere of supplement of population by medicaments are researched. For this reason their economic configuration should consider the special public interests, that exist regarding to functioning of retail market of medicaments.

Key words: pharmacy establishments, subjects of commercial law, economic competence.

УДК 346,12:613/614

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ ЗА БЮДЖЕТНІ КОШТИ В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я

А. О. Олефір, аспірант

Національний університет

«Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

Господарсько-правовий механізм державних закупівель з відповідною сферою застосування є гарантією раціонального та ефективного використання державних коштів при здійсненні принаймні частини господарських операцій

у народному господарстві. Розглянуто додаткові ознаки цих відносин, які мають місце при здійсненні державних закупівель за бюджетні кошти у сфері охорони здоров'я. Обґрунтовано їх господарсько-правову значущість. Наведено недоліки чинного правового забезпечення відносин і відповідні пропозиції до законодавства.

Ключові слова: господарські відносини, державні закупівлі, замовник, учасник процедури закупівлі, бюджетні кошти, охорона здоров'я.

Постановка проблеми. Традиційно сфера державних закупівель в Україні вважається однією з найбільш корумпованих із точки зору незаконного використання бюджетних ресурсів. Бюджетні кошти становлять одну з найбільших груп у загальній структурі державних коштів, за рахунок яких здійснюються закупівлі в охороні здоров'я. Так, за офіційними статистичними даними, у 2008 р. Міністерство охорони здоров'я України закупило товарів, робіт, послуг на суму 1,722 млрд грн [1, с. 20]. У Законі України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23 грудня 2010 р. видатки на потреби Міністерства охорони здоров'я України становлять 7,184 млрд грн, а Міністерства соціальної політики України — 6,3 млрд грн.

З метою максимальної економії та ефективного використання державних коштів прийнято Закон України від 1 червня 2010 р. «Про здійснення державних закупівель», який для певних груп господарських операцій встановлює обов'язковість проведення процедур конкурсних торгів господарськими організаціями — замовниками. Проте у господарських відносинах державних закупівель у сфері охорони здоров'я господарський правопорядок може бути забезпечений виключно за рахунок системного господарсько-правового регулювання відносин. Зокрема, якщо йдеться про використання бюджетних коштів як джерела оплати за господарськими договорами, мають бути дотримані норми, що регламентують використання цього виду державних коштів при здійсненні господарських операцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на те, що окремим аспектам проблеми державних закупівель приділяли увагу такі науковці-господарники, як О. Вінник [2, с. 125–126], В. Гайворонський і В. Жушман [3, с. 178–180], Д. Задахайло [4, с. 19–21], В. Мамутов [5, с. 184], В. Пашков [6, с. 134], В. Щербина [7, с. 297], особливостям здійснення державних закупівель саме за рахунок бюджетних коштів у сфері охорони здоров'я належну увагу на науковому рівні приділено не було.

Формулювання цілей. Необхідно визначити специфіку здійснення державних закупівель за бюджетні кошти в охороні здоров'я та господарсько-правового регулювання цих відносин, а також виокремити недоліки діючого

правового забезпечення. Крім того, незважаючи на загальну тенденцію до звуження впливу держави на майнові відносини в процесі переходу до ринкової економіки [8, с. 118], мають бути сформульовані пропозиції до законодавства, які шляхом закріплення переважно обов'язків для замовників забезпечать рівень правопорядку в даній сфері.

Виклад основного матеріалу. «Господарське право виступає якісно новою віхою в регулюванні економічної діяльності, де основоположною є ідея соціально-економічного розвитку суспільства», — підкреслюють деякі автори [9, с. 8]. Дійсно, на сучасному етапі розвитку народного господарства України значення господарсько-правових інструментів важко переоцінити, зокрема, це стосується механізму державних закупівель у сфері охорони здоров'я. Так, у постанові Верховної Ради України від 21 жовтня 2009 р. «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: “Шляхи реформування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні”» закріплена рекомендація органам виконавчої влади щодо забезпечення поступової зміни фінансування медичної допомоги на вторинному, третинному рівнях на механізми закупівель медичних послуг за рахунок коштів місцевих бюджетів на договірній основі.

Обов'язковою ознакою державних закупівель є те, що, відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України від 1 червня 2010 р. «Про здійснення державних закупівель», вони повинні здійснюватися повністю чи частково за державні кошти. Тобто не визначені мінімальний обсяг державних коштів, за рахунок яких має фінансуватися державна закупівля, та відповідно співвідношення державних і приватних коштів у фонді оплати за господарським договором про закупівлю. Господарсько-правове значення має фактичне витрачання державних коштів на закупівлю незалежно від обсягу. У Європейському Союзі ця система функціонує більш гнучко: у Директиві 2004/18/ЄС залежно від обсягу державного фінансування оплати господарських договорів про закупівлю (повністю чи більше як на 50 % фінансуються безпосередньо замовниками) встановлено диференціацію граничних величин щодо договорів.

У структурі державних коштів, що визначена в п. 4 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», у результаті прийняття Закону України від 8 липня 2011 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель» та виключення з п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону коштів підприємств та їх об'єднань бюджетні кошти набули характеру основного джерела фінансування державних закупівель в охороні здоров'я. Відповідно до Указу Президента України від 7 грудня 2000 р. «Про Концепцію розвитку охорони здоров'я населення України», кошти державного та місце-

вих бюджетів мають бути основним джерелом фінансування державних цільових програм охорони здоров'я населення. Крім того, на сьогодні сфера спеціально-господарського регулювання законодавства про закупівлі залежить від такої ознаки, як отримання прямої чи опосередкованої бюджетної підтримки суб'єктами господарювання.

Господарським кодексом України та Бюджетним кодексом України встановлено чітко регламентований режим організації та здійснення господарських операцій за рахунок бюджетних коштів. У господарських відносинах державних закупівель це має місце на стадії виконання бюджету, тобто належить до предмета господарського права згідно із ст. 4 Господарського кодексу України. Використання як фінансового джерела господарської активності бюджетних коштів порівняно із закупівлями за інші види державних коштів опосередковує певні особливості господарського регулювання щодо правової природи зобов'язань, стадійності закупівельних процедур, порядку здійснення оплати за договорами про закупівлю, організації та планування закупівель.

Слід зазначити, що на сучасному етапі розглядається комплекс чинників, у тому числі бюджетних, які враховуються в єдиному процесі реформування системи господарсько-правового забезпечення сфери охорони здоров'я [10]. Тому слід погодитися з В. Мамутовим, який підкреслює: «У правотворчості проблема забезпечення ефективності правового регулювання часто пов'язана не стільки з розмежуванням галузей права, скільки із забезпеченням комбінування норм різних галузей, тобто поєднання їх арсеналу в дослідженнях» [11, с. 133]. Що стосується вдосконалення господарсько-правового регулювання та державного контролю за використанням бюджетних коштів замовниками, то такі заходи забезпечать уникнення випадків нецільового, неефективного використання державних коштів, вивільнення додаткових фінансових ресурсів, зокрема, для реалізації господарсько-правових перетворень, передбачених у розпорядженні Кабінету Міністрів України від 10 липня 2006 р. «Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми боротьби з онкологічними захворюваннями на 2007–2016 роки».

Ці правові засоби мають відносно самостійний характер і доповнюють механізм господарсько-правового забезпечення державних закупівель, що закріплений у Законі України «Про здійснення державних закупівель», і не суперечать йому. Д. Задихайло слушно наголошує на тому, що позитивним моментом об'єднання приватного та публічно-правового компонентів у межах загальних для них нормативно-правових актів є можливість мати єдину термінологічну базу, за рахунок якої можливе забезпечення більш-менш узгодженого їх правозастосування [4, с. 21].

Укладення господарських договорів про закупівлю в охороні здоров'я, згідно з нормами Господарського кодексу України та Закону України «Про здійснення державних закупівель», має місце у майново-господарських відносинах між замовником (управленою стороною) і учасником конкурсних процедур (зобов'язаною стороною). На підставі положень Закону України «Про здійснення державних закупівель» слід виокремити такі стадії державних закупівель в охороні здоров'я: 1) прогнозування та планування здійснення закупівель: 1.1) аналіз потреб замовника у товарах, роботах і послугах у минулому і поточному періодах; 1.2) прогнозна оцінка потреб замовника у наступному періоді відповідно до державних і регіональних цільових програм, інших програмних документів, обсягів товарних запасів, показників зростання захворюваності населення; 1.3) затвердження господарсько-фінансової документації (кошторисів, паспортів бюджетних програм, планів використання державних коштів, порядків використання бюджетних коштів) при врахуванні потреб замовника у товарах, роботах і послугах; 1.4) затвердження річного плану державних закупівель замовника; 2) ухвалення рішення про проведення закупівельної процедури відповідно до річного плану закупівель і затвердженого обсягу фінансування; 3) розміщення оголошення про проведення процедури закупівлі; 4) організація та проведення процедури закупівлі; 5) укладення договору про закупівлю; 6) виконання договору про закупівлю. На складну процедуру укладення господарських договорів про державні закупівлі, зокрема, звертають увагу В. Гайворонський і В. Жушман [3, с. 179–180], В. Пашков [6, с. 134–135].

Якщо норми Закону України «Про здійснення державних закупівель» мають загальний характер і поширюються на державні закупівлі в охороні здоров'я, які здійснюються за рахунок будь-якого виду державних коштів, то норми Бюджетного кодексу України щодо стадійності виконання бюджетів мають спеціальний характер і поширюються на державні закупівлі в охороні здоров'я, що здійснюються за рахунок бюджетних коштів. Тому державним замовникам при здійсненні закупівель за рахунок бюджетних коштів слід брати до уваги й правила щодо стадійності виконання бюджетів, передбачені в ст. 46 Бюджетного кодексу України. Порухення цих вимог має наслідком визнання взятих зобов'язань недійсними, а також застосування адміністративно-господарських санкцій до замовників згідно із ст. 42 Закону України «Про здійснення державних закупівель», ст. 116 Бюджетного кодексу України.

Реалізація соціально-економічної політики у сфері охорони здоров'я передбачає закріплення адекватних практичних завдань і заходів у державних

цільових програмах. Відсутність належного фінансування має наслідком занадто низьку динаміку розвитку охорони здоров'я, особливо в контексті господарських відносин державних закупівель, де закуповуються лікарські засоби, вироби медичного призначення, медична техніка, медичні та соціальні послуги. У постанові Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2005 р. «Про затвердження Державної цільової науково-технічної програми розвитку виробництва медичної техніки на 2009–2013 роки» звертається увага на те, що недостатні обсяги фінансування з державного і місцевих бюджетів для здійснення закупівель не дають змоги вітчизняним виробникам отримувати прибутки від реалізації медичної техніки і виділяти достатньо коштів для створення нових видів медичної техніки, розширення її номенклатури, зокрема складної медичної техніки, розроблення та впровадження у виробництво якої здійснюються протягом тривалого часу і потребують значних коштів.

Після затвердження на підставі бюджетних програм господарсько-фінансової документації (кошторисів, паспортів бюджетних програм, планів використання бюджетних коштів, порядків використання бюджетних коштів) замовники одержують право на взяття бюджетних зобов'язань, тобто право укладати за результатами конкурсу господарські договори про закупівлю. Підтримуючи позицію Г. Знаменського, який зазначає, що зміст господарських договорів визначається не тільки угодами його учасників, а й іншими актами, на основі яких вони укладаються [5, с. 78], бюджетне зобов'язання у господарських відносинах державних закупівель слід визначити як спеціальний вид господарського зобов'язання, що відображає такі додаткові ознаки: 1) управненою стороною в зобов'язанні виступає господарська організація, уповноважена на здійснення витрат бюджету; 2) зобов'язання береться замовником на підставі відповідної бюджетної програми та в межах бюджетних асигнувань.

Треба погодитися з О. Подцерковним, який пише, що обсяг диспозитивності сторін у господарських зобов'язаннях істотно менше обсягу диспозитивності сторін у цивільних зобов'язаннях [9, с. 214] і замовник має володіти специфічною господарською компетенцією, яка надасть йому право здійснити державні закупівлі за бюджетні кошти. У разі відсутності у замовника відповідного обсягу господарської компетенції, що матиме форму відсутності належного бюджетного фінансування або вихід за межі компетенції, яка визначена відповідною юридичною підставою, такий господарський договір буде визнаний недійсним і відповідно за такими господарськими операціями не виникатиме бюджетна заборгованість замовника. Тобто, згідно зі ст. 208 Господарського кодексу України, ст. 117 Бюджетного кодексу України, пору-

шення замовниками вимог щодо укладення господарських договорів про державні закупівлі у сфері охорони здоров'я є підставою для припинення бюджетного фінансування. Зобов'язання, узяті таким суб'єктом без відповідних асигнувань, є не бюджетними і не підлягають оплаті.

За ч. 2 ст. 40 Закону України «Про здійснення державних закупівель» у разі здійснення закупівель за рахунок бюджетних коштів замовник має право передбачати у договорах про закупівлю здійснення попередньої оплати відповідно до вимог бюджетного законодавства. Попередня оплата, як зазначено в наказі Міністерства економіки України «Про затвердження Типового договору про закупівлю товарів (робіт або послуг) за державні кошти та Інструкції щодо заповнення Типового договору про закупівлю товарів (робіт або послуг) за державні кошти» від 27 липня 2010 р., є одним із шляхів проведення розрахунків за господарськими договорами про закупівлю.

Попередня оплата здійснюється до затвердження акта приймання-передання товарів (робіт або послуг) і може передбачати як повне, так і часткове проведення розрахунків за договором із учасником процедур конкурсних торгів. Застосування такого способу оплати до виконання основного зобов'язання учасником створює ризики для замовників і, навпаки, надає учасникам додаткові фінансові ресурси для оптимізації поставок товарів, виконання робіт і надання послуг. Крім того, учасники в пропозиціях конкурсних торгів можуть вимагати такої форми оплати за господарськими договорами. Тому проведення попередньої оплати при здійсненні державних закупівель за бюджетні кошти є виправданим лише для придбання тих товарів, робіт і послуг, що мають особливо важливе соціально-економічне значення чи коли відсутні альтернативні пропозиції від учасників.

У зв'язку з цим в постанові Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2006 р. «Питання попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти» значна кількість закупівель, за якими попередня оплата може проводитися, предметом мають лікарські засоби, медичні вироби, медичні послуги та супровідні їм товари. Для сфери охорони здоров'я залежно від характеру публічного інтересу вони розмежовані на ті, за якими оплата може бути здійснена на строк не більше одного, трьох та шести місяців. Наприклад, на строк не більше шести місяців може бути здійснена попередня оплата за закупівлю обладнання для створення центру із застосування ПЕТ — технології з метою раннього виявлення онкологічних захворювань. Крім того, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Питання попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти», попередня оплата проводиться лише за рішенням головного розпорядника бюджетних коштів, за винятком випадків, закріплених у наказі Міністерства охорони

здоров'я України «Про попередню оплату товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти».

Згідно з інформацією, оприлюдненою у 2010 р. у Звіті Рахункової палати «Про результати аудиту ефективності використання коштів Державного бюджету України, виділених Міністерству охорони здоров'я України на створення єдиної системи надання екстреної медичної допомоги», мав місце випадок, коли, враховуючи вимоги постанови Кабінету Міністрів України «Питання попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти», яка передбачає обмеження трьома місяцями попередньої оплати за господарськими договорами про закупівлі, Постійним тендерним комітетом Міністерства охорони здоров'я України було затверджено конкурсну документацію на закупівлю медичної техніки та передбачено її поставку протягом 90 днів, але до державного підприємства «Політехмед», натомість поставка до закладів охорони здоров'я мала бути проведена через 30 днів. Такі умови господарських договорів про закупівлю, а також їх часткове невиконання щодо строків поставки призвели до неефективного використання 995 одиниць обладнання, яке закладам охорони здоров'я було поставлено у строк від 91 до 353 днів після проведення повної попередньої оплати.

З метою запобігання повторенню таких негативних ситуацій замовникам необхідно більш детально ставитися до розроблення та оцінювання документації конкурсних торгів і кваліфікаційних критеріїв, що ставляться до учасників, забезпечити чітку взаємодію замовників при проведенні централізованих закупівель в охороні здоров'я, а також у господарських договорах про державну закупівлю передбачати, що у разі невиконання чи несвоєчасного виконання зобов'язань при закупівлі товарів (робіт або послуг) за бюджетні кошти учасник сплачує замовнику штрафні санкції (неустойку, штраф, пеню), а у разі здійснення замовником попередньої оплати учасник, крім сплати зазначених санкцій, повертає замовнику кошти з урахуванням індексу інфляції.

Використання бюджетних коштів замовником при здійсненні закупівель вимагає більш детальної нормативної регламентації процесу організації планування закупівель. Зокрема, якщо здійснення заходів за бюджетними програмами вимагає нормативно-правового визначення, замовники можуть скласти порядки використання бюджетних коштів, що включають положення про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг, визначення умов і строків поставки, проведення розрахунків.

Порівняно з річним планом державних закупівель замовника, параметри якого закріплені в ст. 4 Закону України «Про здійснення державних закупів-

вель» та наказі Міністерства економіки України від 26 липня 2010 р. «Про затвердження типових форм документації з конкурсних торгів», положення про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг не повинно дублювати його положень, натомість у ньому мають визначатися строки та місця поставки лікарських засобів і медичних виробів, надання медичних і соціальних послуг, оптимальні шляхи проведення розрахунків за договорами, структурні підрозділи замовника та фахівці, яких планується залучити для організаційно-медичного супроводження закупівель, лікарські засоби, медичні вироби, медичні і соціальні послуги, закупівля яких має бути проведена у першочерговому порядку з метою забезпечення мінімальних потреб функціонування сфери охорони здоров'я, а також закріплюватися проекти технічних специфікацій до документації конкурсних торгів.

Навіть за умови відсутності підстав до затвердження положень про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг, які передбачені в ст. 20 Бюджетного кодексу України, замовники мають затверджувати ці положення у формі локальних актів господарських організацій. Це забезпечить удосконалення процесу планування державних закупівель, підвищить ефективність їх проведення та зменшить вірогідність зриву процедур закупівель з боку недобросовісних учасників. При визначенні оптимальної моделі імплементації розглянутих положень у вітчизняну господарсько-правову реальність слід дотримуватися балансу публічних і приватних інтересів, адже, як зазначають деякі автори, особливо гострою є проблема співвідношення підприємницьких свобод і засобів державно-правового впливу на підприємництво, що відображають публічні інтереси [12, с. 137].

Висновки. Отже, було визначено особливості здійснення державних закупівель за бюджетні кошти у сфері охорони здоров'я. Ця специфіка зумовлена існуванням посиленого публічного контролю за використанням бюджетних коштів як засобу платежу за господарськими договорами про державні закупівлі. Так, мають місце додаткові вимоги щодо системи стадій державних закупівель в охороні здоров'я та господарської компетенції замовників, діє особливий режим здійснення оплати за господарськими договорами про закупівлю, що має забезпечуватися відповідними фінансовими та організаційними гарантіями, а також звертається увага на необхідність удосконалення господарсько-правового регулювання процесу організації та планування закупівель на локальному рівні.

На підставі викладеного доцільно сформулювати такі пропозиції до законодавства: 1) на рівні постанови Кабінету Міністрів України затвердити «Примірне положення про закупівлю товарів, робіт, послуг за бюджетні кошти, визначення строків та термінів поставки, здійснення розрахунків за

ними»; 2) частину 1 ст. 175 Господарського кодексу України доповнити абзацом 3 такого змісту: «Господарські відносини, що виникають при укладенні та виконанні майнових зобов'язань, оплата за якими здійснюється повністю чи частково за рахунок бюджетних коштів, регулюються цим Кодексом з дотриманням правил та особливостей, передбачених бюджетним законодавством»; 3) до Закону України «Про здійснення державних закупівель» внести такі зміни: 3.1) статтю 2 Закону доповнити нормою: «Замовник, який здійснює закупівлі товарів, робіт, послуг за рахунок бюджетних коштів, зобов'язаний дотримуватися бюджетної дисципліни відповідно до бюджетного законодавства»; 3.2) до статті 4 Закону включити ч. 3, в якій передбачити: «Замовник, що діє на правах бюджетної установи, приймає положення щодо здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг, визначення умов і строків поставки та проведення розрахунків»; 3.3) частину 2 ст. 21 Закону доповнити нормою: «Витяг із кошторису, плану використання бюджетних коштів, в якому закріплене право на взяття конкретного бюджетного зобов'язання замовником».

ЛІТЕРАТУРА

1. Шолойко Н. Медична сфера та бюджетні кошти. Ефективність закупівель / Н. Шолойко // Державні закупівлі України. — 2009. — № 12. — С. 20–22.
2. Вінник О. М. Господарське право : курс лекцій / О. М. Вінник. — К. : Атіка, 2004. — 624 с.
3. Господарське право України : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. закл. освіти / В. М. Гайворонський, В. П. Жушман, Н. В. Погорецька та ін. ; за заг. ред. В. М. Гайворонського, В. П. Жушмана. — Х. : Право, 2005. — 384 с.
4. Задихайло Д. В. Інвестиційне право України : зб. нормат.-прав. актів з коментарями / Д. В. Задихайло. — Х. : Еспада, 2002. — 752 с.
5. Хозяйственное право : учебник / В. К. Мамутов, Г. Л. Знаменский, М. С. Хахулин и др. ; под ред. В. К. Мамутова. — К. : Юринком Интер, 2002. — 912 с.
6. Пашков В. М. Господарсько-правовий статус закладів охорони здоров'я / В. М. Пашков. — К. : МОРІОН, 2008. — 148 с.
7. Щербина В. С. Господарське право : підручник / В. С. Щербина. — 4-те вид., переробл. і допов. — К. : Юрінком Інтер, 2009. — 640 с.
8. Пашков В. М. Правове регулювання обігу лікарських засобів / В. М. Пашков. — К. : МОРІОН, 2004. — 160 с.
9. Хозяйственное право Украины : учебник / под ред. А. С. Васильева, О. П. Подцерковного. — 3-е изд., перераб. и доп. — Х. : ООО «Одиссей», 2008. — 488 с.

10. Пашков В. М. Ризики запровадження реформ у сфері охорони здоров'я / В. М. Пашков // Аптека. — 2010. — № 766 (45). — С. 18–19.
11. Мамутов В. К. Экономика и право : сб. науч. тр. / В. К. Мамутов. — К. : Юринком Интер, 2003. — 544 с.
12. Задохайло Д. В. Підприємницька діяльність в системі міжнародних стандартів прав людини / Д. В. Задохайло // Проблеми законності : республік. міжвід. наук. зб. — Х. : НЮАУ, 1998. — Вип. 36. — С. 134–140.

ОСОБЕННОСТИ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК ЗА СЧЕТ БЮДЖЕТНЫХ СРЕДСТВ В ЗДРАВООХРАНЕНИИ

Олефир А. А.

Хозяйственно-правовой механизм государственных закупок с соответствующей сферой реализации выступает гарантией рационального и эффективного использования государственных средств при осуществлении по крайней мере части хозяйственных операций в народном хозяйстве. Рассмотрены дополнительные признаки этих отношений, которые имеют место при осуществлении государственных закупок за счет бюджетных средств в здравоохранении. Доказано их хозяйственно-правовое значение. Исследованы недостатки действующего правового обеспечения отношений и приведены соответствующие изменения к законодательству.

Ключевые слова: хозяйственные отношения, государственные закупки, заказчик, участник конкурсных процедур, бюджетные средства, здравоохранение.

PROBLEMS OF REALIZATION OF STATE PURCHASES IN THE SPHERE OF HEALTH PROTECTION FOR BUDGET ACCOUNT

Olefir A. A.

Economy — legal mechanism of state purchases, with it's own sphere of realization, is a legal guarantee of ensuring rational and effective use of public finances. In the article attention is paid at additional features of this relations, which are presented in the time of making state purchases for budget account in the sphere of health protection. It was proved the economy — legal significance of this relations, were marked negative aspects of existing legal rules and made propositions to the legislation.

Key words: economical relations, state purchases, state customer, procurers of competitive procedures, budget account, health protection.